

[Ib Christensen]

ste finansår. Det, som måske adskiller retsforbundet fra fremskridtspartiet – blandt mange andre ting – er, at vi har en klar sondring mellem, hvad der er offentlige og private opgaver. Vi mener, at de offentlige opgaver, der er, skal løses og løses ordentligt, og derfor har vi på enkelte punkter – inkl. 100 mill. kr. mere til u-landsbistand – stillet forslag om udgiftsforøgelse til et samlet beløb af 800 mill. kr. Men besparelserne er altså 9,1 mia kr. brutto. Vi er stadig væk et parti, der gerne vil spare, men de opgaver, det offentlige skal tage sig af at løse, skal løses ordentligt. Det er selvfølgelig en perspektivrig politik. Det giver i hvert fald større perspektiver end en politik, der for fremskridtspartiets vedkommende går ud på i finansudvalget at stemme nej til alt mellem himmel og jord. Det er der ikke noget perspektiv i, hr. Glensgård.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Da man åbenbart har en meget dårlig kommunikation i retsforbundet, skal jeg over for hr. Ib Christensen afsløre, at den holdning til det offentlige forbrug i Danmark, der illustreres ved hr. Flygaards medlemskab af finansudvalget, intet har at gøre med det, vi oplever, når man taler med retsforbundets folk ude i Danmark. Jeg har haft fornøjelsen at sidde i finansudvalget sammen med hr. Flygaard, og jeg kan sige, at hr. Flygaards holdninger til de økonomiske bevillinger har intet med den politik at gøre, som jeg tror hr. Ib Christensen står for, og som jeg igennem årtier har oplevet at retsforbundet har stået for.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Under venstregeringen var retsforbundet med blandt en række ansvarlige partier, der gennemførte et spareprogram – det såkaldte septemberforlig fra september 1974 – som omfattede ganske betydelige besparelser, også på folkeskolen. Man må nok sige, at der bl. a. på det punkt, på undervisningsområdet, er sket en radikal ændring i retsforbundets politik. Nu kender man ingen grænser for, hvor meget der skal hældes ud til folkeskolen og til lærerhøjskolen og til alt, hvad der ved-

rører folkeskolen. Det skulle vel ikke være, fordi hr. Alfred Hansen er kommet ind i retsforbundets gruppe og på dette felt har ændret partiets politik? Jeg vil faktisk bede retsforbundets formand om at analysere lidt, på hvilke områder retsforbundet pludselig er blevet venlig over for udgifter. Det kan være, det også kunne fortælle lidt om, hvordan hr. Flygaard tager stilling på forskellige felter.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Jeg kan svare hr. Askjær Jørgensen ganske kort. Der var ikke indeholdt gran af argumentation i hr. Askjær Jørgensens indlæg, og der var ingen eksempler. Hvor har vores folk sagt at der er sket ændringer? Lad os høre bare ét konkret eksempel, hvor der er sket en ændring.

Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, at når man deltager i et politisk forlig – og det har venstre så sandt nogen erfaring i – så må man selvfølgelig bøje sig mod hinanden. Det betød, at vi i september 1974 for at få et omfattende spareforlig, som vi altså også var med i, måtte sluge nogle spareforslag fra venstregeringen, som vi ikke var særlig begejstrede for, medens venstregeringen afviste nogle spareforslag fra os, bl. a. om nogle nedskæringer af tilskud til landbruget, som venstre ikke ville være med til. Men alt i alt nåede vi et acceptabelt forlig. Hvad vi giver udtryk for nu som før, er vores principielle holdning, og dér er ingen ændring sket.

Der er ingenting i vejen med kommunikationen inden for retsforbundets gruppe.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne specielt til hr. Bertel Haarder sige, at når man ser på de ændringsforslag, retsforbundet har stillet til § 20, kan man godt få det indtryk, at retsforbundet vil være med til betydelige merbevillinger. Men sagen bør nu nok ses i det perspektiv, at hvis man igennem en vis periode har kørt en forholdsvis stram politik på de pågældende områder, så kan det være et partis opfattelse – og det er retsforbundets opfattelse – at man er gået for langt i denne nedskæringspolitik. Vi vil mildne på denne nedskæringspolitik ved at stille en række ændringsforslag, der på en